

«Εντελώς επάξια, αλλά ποιητικά
κατοικεί ο άνθρωπος πάνω σ' αυτήν τη γη»
Χαίλντερλιν

Χωροτεχνίες

Η θεματική του εφετινού φεστιβάλ Νάξου, στρέφεται στη σχέση του χώρου με την τέχνη, στην μεταξύ τους αλληλοεπίδραση, πως δηλαδή ο χώρος κατοικείται ποιητικά, πως βιώνεται αυθεντικά, πως συνδέεται ο «εσωτερικός χώρος» με το «εξωτερικό περιβάλλον».

Όταν πριν εννέα χρόνια ξεκινούσαμε το Φεστιβάλ Νάξου, πιστεύαμε και εξακολουθούμε να το υποστηρίζουμε ότι «εν αρχή ην ο χώρος». Ο χώρος αυτός αποδειχτηκε πολύ ευρύχωρος, καθώς με τα χρόνια διαμορφώθηκε μια «ελεύθερη ευρύτητα» που επέτρεψε να εμφανιστούν ο λόγος και οι μορφές, φανταστικά όντα αλλά και αληθινοί δημιουργοί. Τούτο συνέβη επειδή πάντα οι ενέργειες μας είναι «τοποφιλικές» όπως χαρακτηριστικά δηλώνει ο Gaston Bachelard και στοχεύουν να προσδιορίσουν την αξία που έχουν για τον άνθρωπο οι χώροι που κατέχει, οι χώροι που υπερασπίζεται, οι αγαπημένοι χώροι.

Η τοποφιλία μας εφέτος είναι έκδηλη στο τίτλο Tower-Tower, που έχει η εικαστική έκθεση. Τα έργα της συλλογής του Νίκου Αλεξίου αναζητούν τη συμπεριφορά τους στον χώρο διακοπών τους, στο εσωτερικό του πύργου και εκείνος με τη σειρά του διανοίγεται και ανασυγκροτείται για να υποδεχτεί τα αντικείμενα-επισκέπτες. Στον εξωτερικό δε χώρο του πύργου «εντοπίζονται» παραστάσεις που αφορούν διαφορετικούς μουσικούς χώρους αλλά και γεωγραφίες από την Καταλονία μέχρι τον Λίβανο, από την Γαλλία και την Ολλανδία έως την Αφρική. Από τον χώρο του θεάτρου η παράσταση «BALANCE» ισορροπεί ανάμεσα στο χώρο της θεατρικής πράξης και της θεατρικής ανάγνωσης, «η σονάτα του σεληνόφωτος» ακροβατεί ανάμεσα στη δραματική ποίηση και τη μουσική, ενώ η Capella Kasazza έρχεται εφέτος να προστεθεί στους προσφιλείς-οικείους χώρους.

Όπως φαίνεται η τέχνη παράγει χώρο, ο χώρος διανοίγεται από την καθημερινή μας συμπεριφορά. Αυτό ακριβώς αισθανόμαστε ότι κάνουμε στο Φεστιβάλ Νάξου, αφήνουμε την τέχνη να εμφανιστεί, διευρύνουμε ορίζοντες, δημιουργούμε μια διαδραστική σχέση με την γεωγραφία μας, γεφυρώνοντας το κοινωνι(ολογι)κό με το πολιτισμικό στοιχείο.

Ο δεσμός του ανθρώπου με τους τόπους και τους χώρους στηρίζεται στο ουσιαδώς εννοούμενο κατοικείν. Αυτή ακριβώς την έννοια, τις αναλογίες ανάμεσα σε τόπους, χώρους εποχές και υποκείμενα αναζητά η εφετινή διοργάνωση, βιώνοντας με αγωνία τον χωροταξικό κυκεώνα στη Νάξο, την καταστροφική μανία προσώπων και θεσμών, την απαξίωση της φύσης και τέλος την εντελώς ανάξια και μη ποιητική κατοίκηση αυτής της γης.

Στέλιος Κρασανάκης
Ψυχίατρος-δραματοθεραπευτής-σκηνοθέτης
Καλλιτεχνικός υπεύθυνος Φεστιβάλ Νάξου